

Štvrtok 14. decembra 2017

Piesne: ES č. 5, 14

Text: L 22, 66 – 71

„66Keď sa rozodnilo, zišli sa starší ľudu, veľkňazi a zákonníci, zaviedli Ho do svojej rady 67a hovorili: Ak si Ty Kristus, povedz nám. Odpovedal im: Keď vám poviem, neuveríte. 68A keď sa aj spýtam, neodpoviete mi [ani ma neprepustíte]. 69Ale od tejto chvíle Syn človeka bude sedieť na pravici moci Božej. 70Tu povedali všetci: Si teda Syn Boží? Riekol im: Vy hovoríte, že som. 71I povedali: Načo potrebujeme ešte svedectvá? Ved' sme (to) sami počuli z Jeho úst!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Toto je prípad, ktorý sa stal pred vyše 2000 rokmi, a jeho verdikt ovplyvňuje každého človeka, ktorý žil a bude žiť. Keď čítame prepisy zo súdnej siene, na prvý pohľad si môžeme myslieť, že tento proces je hanbou právneho systému. V tomto prípade bola spravodlivosť slepá. Bližší pohľad ukáže, že to bolo víťazstvo. Víťazstvo Krista. Ale tiež nám tento súdny proces poukazuje na jednu vlastnosť Pána Ježiša Krista – pokoru. Čo je to pokora? Môže to znamenať skromnosť, miernosť. V Písme sa slovo „miernosť“ používa iba v pozitívnom zmysle. Miernosť opisuje Biblia ako znášanie utrpenia, zosmiešňovania bez odporu či odvety. Zatiaľ čo svet vidí miernosť ako zlú kvalitu, ktorá naznačuje slabosť, Ježiš nám hovorí, že pokora je kvalita, ktorá prináša veľké požehnanie. Na jednej strane nám Kristus ukazuje, čo je pokora – miernosť. Na druhej strane vidíme nedostatok pokory zo strany židovských vodcov. Svojou aroganciou prišli o šancu vidieť Ježiša takého, akým skutočne bol: ich Kráľ a Spasiteľ. Súdny proces sa uskutočnil v noci, v rýchlosti. Všetko robili pod rúškom tmy. Bez šance Ježiša brániť. Ale aj svedkovia boli nanič. Nebol žiadny dôvod, prečo by Ježiš odpovedal na obvinenia vznesené proti Nemu, pretože Jeho nevina sa dokázala aj rozporuplnosťou falošných svedkov. Naša otázka v úvode: „Si teda Syn Boží?“, nebola od Kaifáša vážnym záujmom. Jeho myseľ už bola uzatvorená. Bol presvedčený o tom, že Ježiš nebol Syn Boží. Ježiš odpovedal: „Vy hovoríte, že som.“ Otázka Kaifáša bola položená v arogancii a nevere. Ježiš nás aj dnes vedie k tomu, aby sme najskôr pochopili sami seba a hriech, ktorý v nás je. Nedospejeme k pochopeniu, ak budeme pozerat' na ostatných a budeme sa s nimi porovnávať. Ak sa porovnávame s ostatnými, naša pýcha vždy nájde väčšiu vinu na ostatných, aby sme cítili, že nie sme na tom tak zle, ale Boží zákon a slovo nám hovorí, že to tak nie je. Ved' Ježiš opisuje tento pocit v podobenstve o farizejovi a colníkovi. Tento nedostatok pokory vedie nás ľudí k domnienke, že sme dosť dobrí a že nemáme potrebu vyznať sa Spasiteľovi zo svojich hriechov. Ale pravda, pokora, miernosť vyžaduje uznanie, že sme hriešni a náš hriech je niečo, čo nás pokoruje pred Bohom. Prosme Boha v každom čase: Bože, buď milostivý mne hriešnemu. Amen.

Modlitba:

Náš drahý a milostivý Bože, otváraj naše srdcia a mysle v každý deň nášho života. Nech si o sebe viac nemyslíme ako treba, nech iných nepodceňujeme a seba nepreceňujeme. Nauč nás, čo znamená pokora a miernosť. Amen.

Mgr. Emília Völgyiová, námestná farárka v CZ ECAV Chyžné